

Această carte îi aparține:

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBookstore, www.elefant.ro, Barnes & Noble și www.cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210 80 51.

E-mail: romania@cartier.md

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier codobelc* este coordonată de Vitalie Coroban

Editor: Gheorghe Erizanu

Ilustrații: Beatrix Potter

Lector: Dorin Onofrei

Design/tehnoredactare: Vitalie Coroban

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Combinatul Poligrafic

Beatrix Potter

POVEȘTEA VEVERIȚEI NUTKIN

Ediția I, octombrie 2014

© 2014 Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Potter, Beatrix.

Poveștea veveriței Nutkin / Beatrix Potter; cop.: Vitalie Coroban; trad.: Angela Brașoveanu. –

Chișinău: Cartier, 2014 (Combinatul Poligrafic). – 32 p. –

(Colecția „Cartier Codobelc”, ISBN 978-9975-79-893-8).

Tit. orig.: The Tale of Squirrel Nutkin. – 1000 ex.

ISBN 978-9975-79-919-5.

811.111-93=135.1

P 88

BEATRIX POTTER

Povestea
veveriței
,
Nutkin

Traducere din engleză de Angela Brașoveanu

CARTIER codobelt

ESTE O POVESTE DESPRE O COADĂ,
o coadă ce aparținea unei mici veverițe roșcate
pe nume Nutkin. Ea avea un frate pe nume
Twinkleberry și o mulțime de verișori minunați
care locuiau în copacii de pe malul unui lac.

În mijlocul lacului era o insulă acoperită de copaci și tufișuri de alun; iar între acești copaci creștea un stejar scorburos în care locuia o bufniță pe nume Bătrâna Brown.

Într-o toamnă, când alunele erau coapte, iar frunzele alunișului erau vopsite deja în auriu, Nutkin, Tinkleberry și celelalte veverițe au ieșit din pădure și au coborât spre malul lacului.

Au făcut niște plute din nuielușe și au vâslit până la Insula Bufniței pentru a culege alune.

Toate veverițele aveau câte un săculeț și o vâslă lungă și, pentru a naviga mai ușor, și-au răsfirat cozile în vânt.

Luaseră, desigur, și un mic dar pentru

Bătrâna Brown: trei șoareci grași, pe care i-au așezat frumos pe pragul casei ei.

Apoi Twinkleberry și celelalte veverițe au făcut o adâncă plecăciune și au zis cât se poate de politicos:

„Distinsă doamnă Brown, ne puteți oferi

*amabila Dumneavoastră permisiune de a strânge
nuci de pe insula ce Vă aparține?”*

Însă Nutkin era absolut lipsită de maniere.
Ea sălta de pe un picior pe altul ca o *vișinică*
roșie, cântând:

*„Ghici ghicitoarea mea, rot-tot-tote!
Un omuleț mititel în palton roșu de tot!
În mână un baston și în piept o pietricea,
Dacă-mi ghicești ghicitoarea, îți dau o para!”*
Ei bine, ghicitoarea e la fel de veche ca și

dealurile din jur; doamna Brown n-o băgă deloc în seamă pe Nutkin. Doar închise ochii în mod demonstrativ și adormi.

Veverițele și-au umplut sacii cu alune și au vâslit, pe înserate, înapoi spre casă.